

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΜΗΝΑΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1995 ΕΤΟΣ 6 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 77 - ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 3Α

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Μεγάλες ενισχύσεις για τις δραστηριότητες που υπάγονται στο μέτρο

Η ενημέρωση των Νομαρχών και η ανταλλαγή σκέψεων για το μέτρο "Αγροτική Ανάπτυξη - Αγροτουρισμός", ήταν το αντικείμενο σύσκεψης που έγινε στην Περιφέρεια Ηπείρου, με την προεδρία του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου κ. Στέλιου Τσιτσιμελή και τη συμμετοχή των Νομαρχών της Ηπείρου και στελεχών της Περιφέρειας.

Στόχος η κατάθεση των απόψεων και των προτάσεων της Περιφέρειας Ηπείρου σχετικά με το μέτρο προς το Υπουργείο Γεωρ-

γίας, όσο γίνεται πιο σύντομα, προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί ο χρόνος έναρξης εφαρμογής του προγράμματος.

Για την υλοποίηση του προγράμματος αρχικά θα πρέπει να γίνει σχεδιασμός από την περιφέρεια με τη μορφή κατευθυντηρίων γραμμών προς τις Υπηρεσίες και τους φορείς υλοποίησης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και θα ακολουθήσει ο σχεδιασμός σε Νομαρχιακό επίπεδο, όπου στα πλαίσια των κατευθυντηρίων γραμμών οι τοπικοί φορείς σε συνερ-

γασία με τις Διευθύνσεις Γεωργίας και τα Συμβούλια Περιοχής θα πρέπει να εκπονήσουν τα απαιτούμενα από την κοινή απόφαση Σχέδια Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης.

Οι δραστηριότητες που υπάγονται στο μέτρο "Αγροτική Ανάπτυξη - Αγροτουρισμός" είναι οι εξής:

- Βελτίωση κατοικίας νέων γεωργών. Το ποσοστό ενίσχυσης είναι 30% και ανώτατη επιλέξιμη δαπάνη 30.000 ECU.

- Κατασκευή τουριστικών καταλυμάτων.

- Κέντρα Εστίασης.

- Εργαστήρια παραδοσιακής βιοτεχνίας.

Στις παραπάνω τρεις κατηγορίες τα ποσοστά ενί-

σχυσης είναι στα Επενδυτικά Σχέδια Ολοκληρωμένης Ανάπτυξης 60% και η ανώτατη επιλέξιμη δαπάνη 100.000 ECU. Ενώ αν τα σχέδια είναι μεμονωμένα η ενίσχυση είναι 40%.

- Πολιτιστικά Κέντρα και εκθεσιακοί χώροι.

- Αθλοπαιδιές.

- Διατήρηση, σήμανση, αξιοποίηση αξιοθέατων της περιοχής.

Για τις τρεις τελευταίες κατηγορίες με φορείς τους ΟΤΑ ανώτατη επιλέξιμη δαπάνη είναι 250.000 ECU και το ποσοστό ενίσχυσης 100% (75% κοινοτική συμμετοχή και 25% εθνική).

(Να σημειωθεί ότι Επενδυτικά Σχέδια Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης είναι οι μελέτες που

περιέχουν ποικιλίες επενδύσεων για την ανάπτυξη ολοκληρωμένου προγράμματος αγροτουρισμού, αγροτοβιοτεχνίας και παράλληλων δραστηριοτήτων σε τοπικό επίπεδο).

Τέλος αποφασίσθηκε η ανάθεση Μελέτης από την Περιφέρεια με αντικείμενο την υποδείξη θέσεων και δραστηριοτήτων ανά Νομό για τη σύνταξη των Σχεδίων Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης.

Στη σύσκεψη επίσης συζητήθηκε η πορεία απορροφητικότητας στον τομέα των μετεγκαταστάσεων και οι τεχνικές λεπτομέρειες που αφορούν την οριστική κατανομή κατά Νομό για το 1996.

ΑΙΧΜΗΡΑ

"Όπου και να κοιτάξω τα σκουπίδια με πληγώνουν". Η παράφραση αυτή του μεγάλου ποιητή ταιριάζει απόλυτα με την άθλια κατάσταση που επικρατεί σ' όλη την περιοχή μας, από τα πεταγμένα σε δρόμους και χαράδρες σκουπίδια. Σχεδόν όπου και να κοιτάξεις δίπλα στους δρόμους το θέαμα είναι θλιβερό. Γέμισε ο τόπος από νάυλον σακκούλες, πλαστικά μπουκάλια κι άλλα διάφορα. Η Γκρεμιά έγινε κανονική χωματερή. Ο κάθε ασυνείδητος πετάει όπου θέλει κι ότι θέλει. Μέχρι ηλεκτρικές κουζίνες και ψυγεία!! Κανένας δεν συγκινείται κι όλοι κάνουν πως δεν βλέπουν!! Χάθηκε λοιπόν εντελώς η ευαισθησία μας για την φύση, στην οποία έζησαν οι πρόγονοί μας, ζούμε εμείς και θα ζήσουν τα παιδιά μας;

Είναι γνωστό ότι το πλαστικό είναι το υλικό που θέλει τον περισσότερο χρόνο για να καταστραφεί. Περίπου τέσσερις αιώνες. Καλώς ή κακώς η ζωή μας είναι "πλαστικοποιημένη". Όλοι μας τα χρησιμοποιούμε. Οφείλουμε όμως να συνειδητοποιήσουμε και το κακό που κάνουμε στην φύση όταν τα πετάμε. Κι αυτά κι οτιδήποτε άλλο.

Δεν έχουμε καμιά δικαιολογία, περί ενημέρωσης. Εφημερίδες, τηλεόραση, ραδιόφωνο αρκετές φορές έχουν αναφερθεί κι αναφέρονται στο πρόβλημα. Εί-

Συνέχεια στην 3η σελίδα

Οι καΰμοι της ξενητειάς

Ξενητιά! Μια λέξη λέξη που για μας τους Ηπειρώτες έχει ιδιαίτερες διαστάσεις. Το πλάτος και το βάθος της έννοιας της ξενητειάς είναι απροσμέτρητα. Έχει καΰμους και πίκρες, νοσταλγίες και βάσανα άπειρα.

Ο φτωχός τόπος της Ηπειρώτικης γης έτσι όπως ήταν και είναι εγκαταλειμένος στερεί τη δυνατότητα στους κατοίκους της να ζήσουν από τη δουλειά τους. Η ξενητιά δυστυχώς είναι η βαρειά μοίρα και το σκληρό ριζικό του Ηπειρώτη.

Αχρόνηγες νυφάδες έκαναν χρόνια δώδεκα να ανταμώσουν τους άντρες τους κι εκείνοι γυρνώντας μετά πολύχρονα ταξίδια

έβρισκαν πρόσωπα άγνωστα. Γυναίκες ηλιοκαμένες ρυτιδωμένες, μαυροντυμένες, θλιμένες από την ζωτοχρεία και την προσοχή, δεν είχαν ύποπτο από τη νιόπαντρη ροδομάγουλη νιόνυφη που άφησε προ δεκαετίας πίσω του ο ξενιτεμένος μας.

Ο μοναχισμός της συζύγου πίσω στα πατρογονικά οι δυσκολίες της συμβίωσης με τα πεθερικά της πολ-

λές φορές, και ο νόστος της προσμονής, έπλεκαν στο νου της ιστορίες θρήνου και τα έφερναν στα χείλη της τραγούδια πόνου, οργής και κατάρας.

Η λαϊκή μούσα μέσα σε δυο σειρές κατέγραψε το βάρος της ξενητίας.

"Παρηγοριά έχει ο θάνατος κι αληγομονιά ο χάρος, ο ζωντανός ο χωρισμός παρηγοριά δεν έχει".

Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΑΙΣΙΟ
ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 1996,
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ.

Μου τα λένε και τα γράφω

✓ **Με** ηγαίο συναίσθημα πατριωτισμού που ευκρινώς αναγνώρισα στη φωνή και τα λόγια του εκλεκτού φίλου και πατριώτη Θωμά Τόκα από την Ελβετία, ήρα τα πρώτα "Χρόνια πολλά" τηλεφωνικά βέβαια, και που ευχαρίστως διαβιβάζω σε όλους τους φίλους και γνωστούς του.

Ο Θωμάς Τόκας, τακτικός αναγνώστης και συνεργάτης της "ΦΩΝΗΣ", είναι από τους λίγους πατριώτες μας ξενητεμένους που έχει μείνει γνήσιος Λακκιώτης. Νοσταλγός και λάτρης της παράδοσης και των τόπων ωραίων εθίμων της ιδιαίτερας μας πατρίδας. Του ευχόμαστε, όπως και σ' όλους τους ξενητεμένους μας πατριώτες "Καλή χρονιά" και ο δρόμος της επιστροφής για την "Ιθάκη" να είναι σύντομος και ροδόσπαρτος.

✓ **Τα** χαιρετίσματα στην Λάκκα Σούλι στέλνει ένας καλός μας φίλος από το Καρτέρι της Θεσσαλίας. Είναι ο Σπύρος Βασιλείου πρόεδρος της κοινότητας. Βρεθήκαμε ένα μεσημέρι σε φιλικό καφενείο όπου μου είπε: "Έχω πολλούς φίλους Λακκιώτες που τους ξεχωρίζω ιδιαίτερα για τη φιλοτιμία και τη "Μπέσα" τους...". Ταυτόχρονα με παρακάλεσε να του στείλω τη "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ".

Χαίρομαι ιδιαίτερα αγαπητέ φίλε πρόεδρε της Καρτέρειας που η εφημερίδα μας θα φθάσει στο χωριό σου και θα γίνει μέσο επικοινωνίας με πολλούς συγχωριανούς σου. Σου ευχόμαστε ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ.

✓ **Αδούρβα** αλλά με σταθερότητα και συνέπεια εργάζεται για το χωριό του ο πρόεδρος των Γεωργάνων. Ο φίλος κ. Δημ. Νίκας ετοιμάζει το χώρο της πλατείας εκεί που παλαιά υπήρχε, αλλά εγκαταλείφθηκε από τότε που ο αυτοκινητόδρομος δημιούργησε άλλα δεδομένα. Μηροστά στην αρχαιολογική εκκλησία της Αγίας Παρασκευής διαμορφώνεται ένας χώρος με επιμέλεια και μεράκι. Εγινέ και λειτουργεί το νέο Κοινοτικό Κατάστημα. Επιτέλους τα πεζούλια που φιλοξένησαν τη δημιουργοντία όχι μόνο του χωριού αλλά και των περιχώρων για πολλά χρόνια, θα ξαναδούν τις νέες γενιές να κάθονται και να συζητούν τα σύγχρονα προβλήματα της εποχής μας.

Αγαπητέ κ. Νίκα σου ευχόμαστε να συνεχίσεις με τον ίδιο ζήλο να εργάζεσαι για το καλό του χωριού σου που σου εμπιστεύτηκε ομόφωνα την τύχη του για τέσσερα τουλάχιστον χρόνια.

✓ **"Εγινε** από Θεού...", γιατί μόνο ο

Θεός μπορούσε να λύσει το θέμα του δρόμου στο σχολείο στην Κάτω Λίππα που χρόνια τώρα δεν συμφωνούν οι κάτοικοι του συμπαθέστατου τούτου συνοικισμού της Λίππας στη διανομή του.

Ο δρόμος αυτός είναι από τους πλέον απαραίτητους στον συνοικισμό γιατί θα επιτρέψει στους κατοίκους να επικοινωνήσουν με το Μοναστήρι της Παναγίας Τόσκεις που τους συνδέουν πολλά κοινά.

Εκεί έχουν τους προγόνους των θαμένων και παρ' ότι έχουν δικό τους νεκροταφείο και οι νεότεροι εκεί επιθυμούν να αναπαυθούν.

Δεσμοί θρησκευτικοί - συναισθηματικοί - ακατάλυτοι, των Μεσοουριτών με το Μοναστήρι της Παναγίας, ένας δρόμος που θα τους συνέδεε τους ταλαιπωρεί χρόνια. Ας ευχηθούμε όπως και οι κάτοικοι εξέφρασαν το ίδιο, το 1996 να επιλύσει αυτή την ταλαιπωρία των Κάτω Λιππιωτών.

✓ **Κάτοικοι** του Αγίου Ανδρέα Λιβαχόβου που ιδιαίτερα ενδιαφέρονται για το χωριό τους μου είπαν να ρωτήσω αν και κατά πόσο είναι αξιολογισμο το δεινό νερό που πηγάζει σε δύο σημεία στο χωριό τους. Πριν εγώ κάνω οτιδήποτε παρακαλώ θερμά τον πρόεδρο να επικοινωνήσει μαζί μου.

E.K.

Οι λαϊκές παροιμίες και λαϊκά αποφθέγματα και φράσεις, είναι διδακτικά και η εφαρμογή τους σε κάθε βήμα της ζωής συμβάλουν στην επιτυχία του καλού του ωραίου.

Όλοι οι άνθρωποι κάθε ηλικίας έχουν ανάγκη και πρέπει να είναι γνωστές των παροιμιών, που είναι απαύγασμα του λαού μιας χώρας, ο οποίος πέραςσε το κατόφλι της ζωής σ' ένα χώρο, άλλο χρόνο μ' άλλα μέσα. Είναι η λαοσοφία βγαλμένη μέσα από ζωντανά παραδείγματα και βιώματα.

Η χρησιμότητα έχει επισημασθεί από τον ίδιο το λαό ο οποίος τις κάνει χρήση, δεν θεωρούνται ξεπερασμένες. Οι νέοι μας σήμερα πρέπει να

γνωρίζουν αυτές τις παρακαταθήκες της λαϊκής φιλοσοφίας. Για το σκοπό αυτό πολλοί έχουν ασχοληθεί κατά καιρούς, έχουν γράψει για τις λαϊκές παροιμίες κατά περιοχές και κατά τόπους στη χώρα μας.

Ο Ευθύμιος Κίτσος από το Τόσκει (Αχλαδέα) Λάκκας Σουλίου, οικονομικός υπάλληλος που υπηρετεί στην Θεσσαλονίκη, παρουσίασε μια πρωτότυπη και πολύ χρησιμη εργασία τις ημέρες του καλοκαιριού του 1995. Ένα ωραίο βιβλίο με συλλογή παροιμιών, που έχουν να κάνουν στην διδακτική και εκπαιδευτική των νέων. Ο τίτλος: Παροιμίες και παροιμιακές φράσεις από την Ηπειρο και υπότιτλος: Λαογραφικά Ηπειρώτικα Στίχοι 250.

Κομώδη εργασία τεκμηριωμένη και στοιχειοθετημένη κατά αλφαβητική σειρά και εφαρμοσμένη στο γλωσσάρι του λαού μας.

"Οι παροιμίες που καταγράφονται εδώ, χρησιμοποιούνται στον προφορικό λόγο των Ηπειρωτών κυρίως των Γιαννινοτών και Πρεβεζιάνων..." αναφέρει στον πρόλογο του βιβλίου του, ο συγγραφέας.

Έχει γεννηθεί στο Ζαγόρι ο Ε.Κ. και μεγάλωσε στα Γιάννενα, έζησε στην Πρέβεζα και τώρα από την Θεσσαλονίκη μας προσφέρει έναν τόμο με λαϊκές παροιμίες του τόπου. Είναι καλή είδηση. Αναγνώριση της αξίας των παροιμιών. Αναγνώριση της αξίας κάθε παροιμίας στη ζωή και στη σύγχρονη εποχή γιατί έχει πάντα την επικαιρότητα. Το αποδεικνύει ο Ευθ. Κίτσος με την πλούσια συλλογή του και την επιμελημένη συλλογιστική καταγραφή στο κομψό σε εμφάνιση πόνημά του. Είναι ένα καλό βοήθημα για τους νέους, να διαπαιτυνούνται τις γνώσεις, να πλουτίσουν το λεκτικό τους κόσμο, να αποκτήσουν φρασσεολογία καλή για εφαρμογή στον προφορικό και γραπτό λόγο, στη σύνταξη και γραφή εξηπνων εκθέσεων και γενικά ωφέλιμο στη λογοθεραπεία, την γλωσσοθεραπεία.

"Η γλώσσα τ' κόβ' και ραβ'" για τον εξηπνο άνθρωπο. "Η γλώσσα τ' πάει ροδάν'" όταν μιλάει πολύ και καλά.

"Οποιος φυλάει τα ρούχα τ' έχει τα μ'όα'" για τον προσεκτικό. Ενδεικτικά παίρνω αυτές τις παροιμίες από τον απέρα-

νιό, που έχει ευσυνείδητα σταχειλογράψει ο συγγραφέας, προσεκτικά από μια πλούσια βιβλιογραφία, ολοκληρωμένη Ηπειρώτικα.

Η σύνταξη και γραφή ωραίων κειμένων, τα διάφορα χρονογραφήματα, τα συντακτικά από την παροιμιακή και παροιμιακή φράση, τις οποίες έχει αποθησαυρίσει στην εργασία αυτή ο συγγραφέας για κάθε ενδιαφερόμενο. Αποθηκική παραδειγματών με ζωντανές παροιμίες, εκπέμπουν μηνύματα τα οποία πλουτίζουν την γνώση, θαρραλίζουν το πνεύμα.

Η όλη εργασία διαρθρώνεται συστηματικά. Ερευνάται ο επιδοσκοπικός σκοπός της κυκλοφορίας μιας αποδοτικής εργασίας, και υπογραμμίζεται η διδακτική των παροιμιών για πνευματική καλλιέργεια μαθητών όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης. Στανικόνεται με (1096) παροιμίες, ξεχωριστά καταχωρημένες, ευπρόσθετες στον αναγνώστη και με ερμηνευτικό λεξιλόγιο για διευκόλυνση του κάθε περιεργού ο οποίος επιθυμεί να μάθει.

Οι χρονιές μερες που έρχονται μας προκαλούν για δώρα στο μαθητικό κόσμο. Ένα χρήσιμο δώρο για παιδιά μεγάλων τάξεων είναι αυτό του Ε.Κ.

Οποιος πονάει για λαϊκές παροιμίες του τόπου, ας κάνει τον κόπο, σε κάποιο βιβλιοπωλείο, να δει την περίφημη συλλογή του συμπατριώτη μας ΕΥΘΥΜΙΟΥ Κ. ΚΙΤΣΗ.

Παναγιά η Τόσκειστίσσα

Του Νίκου Αλεξίου συνταξιούχου δασκάλου

Τόπος Ιερός! Τόπος Προσευχής. Τόπος περισυλλογής και ψυχικής ανάστασης. Τόπος λατρείας του Θεού Μεγαλείου, επικοινωνίας με το Υπέρτατο Όν, και συνάμα ανάμνηση τόσων και τόσων θρησκευτικών και ιστορικών γεγονότων που δυστυχώς μένουν άγνωστα και σε πολλούς από εμάς τους ντόπιους Λακκοσυλιώτες.

Τόπος που σου θυμίζει το Χέος και το σήμερα και σου δίνει ελπίδα για τα Αύριο... Τόπος που ανταμώνουν, με τη χάρη της Παναγίας, τόσες ευλαβικές ψυχές, που προσέρχονται, από κάθε γωνιά της Ελλάδος, να προσκυνήσουν τη Μητέρα του Χριστού μας, άλλες για να ευχαριστήσουν κι άλλες για να ζητήσουν την βοήθειά της.

Σκέπτεσαι πως εδώ (έτσι πίστευαν οι αρχαίοι πρόγονοί μας) τελειώνει η ζωή στον επάνω κόσμο κι αρχίζει ο κατήφορος στα νερά του Αχέρonta ως τη Λήμη, που χλευάζονταν βάρκα και οβολός, να φθάσεις στον Κάτω Κόσμο...

Τέλος και αρχή Ζωής! Συνέχεια ζωής κι ελπίδας! Ο άνθρωπος του χθες και του σήμερα είναι ο ίδιος. Πιστεύει, λατρεύει, ελπίζει... Και δεν είναι τυχαίο που σ' αυτόν τον τόπο, τον εξαιρετικό και όμορφο, κτίστηκε ο περικλής Ναός και αφιερώθηκε στη μνήμη της Μετάστασης της Θεοτόκου. Είναι σύμβολο της συνέχειας της ζωής. Γιατί η Παναγιά δεν πέθανε. Μετέστητ η ψήλη του Πατρός και του Υιού της.

Ο άνθρωπος και του χθες και του σήμερα και του αύριο, θα είναι ο ίδιος. Πίστευε, πιστεύει και θα πιστεύει στην ύπαρξη της Θεϊκής Δυνάμεως. Ζητούσε, ζητά και θα ζητά την συμπαράστασή της και τη βοήθειά σε κάθε δύσκολη στιγμή της ζωής του. Προσέυχεται, προσέρχεται και ζητά έλεος από το Θεό, τους Αγίους, αλλά προ πάντων από τη "Μάννα" του Χριστού και όλων μας. Κι Αυτή βοηθά, ελεεί, ενδυναμώνει, δίνει ελπίδες, ευεργετεί. Μεγάλη η χάρη της!

Ειδικά στον τόπο τούτο η Παναγιά η Τόσκειστίσσα απλόχερα θα λέγαμε, έδωσε και δίνει βοήθεια και λύτρωση σ' όσους με πίστη αληθινή προσέρχονται σ' Αυτήν. Πολλά, πάμπολλα θα θαύματα της. Αλλά γνωστά κι άλλα άγνωστα. Γι' αυτό και η κομμοσυνροή κάθε χρόνο.

Βέβαια εκτός από αυτούς που προσέρχονται για κάποια ειδική ανάγκη, είναι πολλοί που έρχονται να Την ευχαριστήσουν, να Την εξυμνήσουν και να ζήσουν εκείνη τη μαγεία που εκσταση που προξενεί σε κάθε ευλαβικό προσκυνητή. Ο εσπερινός με τα Εγκώμια της Μεγαλόχαρης, που σ' ελάχιστους ναούς ψέλνουνται, την περιφορά της Θαιματοουργού Εικόνας της και να θαυμάσει τους πιστούς εκείνους τεχνίτες που έκτισαν και στήλσαν τον περιλάμπρο Ναό.

Να δουν το κούτσουρο... (πόσους και πόσους δεν συνέφερε με τη Χάρη της) να καμαρώσουν το χέρι του λαξευτή που έκτισε το εξαιρετικό καμπαναριό.

Εί... μετά από τόση ψυχική ανάταση και θεϊκή απογείωση χρειάζεται και η προσέλευση. Το παραδοσιακό γλέντι που ακολουθεί, άρτια οργανωμένο από τον τοπικό Σύλλογο, με τις σουβλές, τα σουβλάκια, μπριζόλες κ.λ.π., με τις μπύρες, το ντόπιο τσίπουρο, τα ούζα και τις ρετσίμες, ανάβουν το κέφι στους μερακλήδες χορευταράδες, να τα "τσούξουν" πρώτα κι έπειτα να δείξουν τις χορευτικές τους ικανότητες. Σ' εμάς τους παλαιότερους, πόσα και πόσα δεν μας θυμίζει αυτή η Νύχτα Τσερτσιαινιώτες, Λιππιώτες, Βαργιαδωτές, Τόσκειτες, Δερβιζιανιώτες, Γεωργανίτες, Κοπανιώτες κ.λ.π. δεν έρισκαν αράδα για χορό "το λάλαγαν ως το πρωί".

Τότε... Τώρα (που ίσως ψήλωσαν τα βουνά για μένα) κάνω τη σκέψη πως ύστερα από μια τέτοια κατανακτική βραδιά, θρησκευτική περισυλλογή και το γεγονός του εορτασμού της Κοίμησης της Θεοτόκου, ίσως, να μη χρειάζονται τα γλέντια. Αλλά όχι και πάλι όχι... Μετάνοιωσα στη στιγμή που το έθιμα (βλέπετε η ψυχή βγαίνει... το χούι δε βγαίνει).

Η Κυρά η βασιλίτσα του Κόσμου δεν πέθανε. Απλά μετέστητ προς τον Υιό της, τον Κύριό μας και Θεό μας και μεσιτεύει υπέρ Ημών. Μεγάλη η χάρη της. Εκείνο που κατά την ταπεινή μου γνώμη είναι να διο-

ρθούν μερικά πράγματα.

Ας μου επιτρέψουν οι αγαπητοί Τόσκειτες να θίξω μερικά. Γνωρίζω ότι αυτοί πρώτοι τα σκέπτονται και πασχίζουν για την επίλυσή τους. Κι εγώ μόνο να τους βοηθήσω θέλω με τις επίσημάνσεις μου.

1. Τελευταία παρατηρείται μια χαλάρωση στον τρόπο επιτελέσεως της Θεϊκής Λειτουργίας και περικοπή τροπαίων από τα εγκώμια. Παλαιά δεν έλειπε παππιάς από τα γύρω χωριά κι οι ψαλτάδες, καλόφωνοι και μη, δεν έφισκαν θέση γύρω από τον επιτάφιο να πουν έστω κι ένα εγκώμιο.

Δεν ξέρω αν φταίνει τα σουβλάκια, τα ψητά ή τα λαλούμενα για τη βιασύνη αυτή. Νομίζω πως αν υπήρχε μια μεγαφωνική συσκευή, που να αναμεταδίδει την Θεϊκή Λειτουργία θα επικρατούσε κι έξω από το Ναό περισσότερη ησυχία.

2. Το μεγαλύτερο όμως πρόβλημα είναι η οδική σύνδεση του Μοναστηριού με όλα τα γύρω χωριά.

Είναι ενόχως απαράδεκτη η κατάσταση του ενός και μοναδικού δρόμου και σε αθλία κατάσταση. Τη μέρα τούτη πρέπει να να θέλουμε και να μπορούμε όλοι οι πατριώτες να βρισκόμαστε εκεί. Όμως τώρα που η κίνηση δεν γίνεται με "το δύο τραμ" χρειάζονται δρόμοι.

Οι εκ της Λάκκας κ.κ. Νομαρχιακοί Σύμβουλοι, οι Σύνοδοι και γενικά οι τοπικές, δεικτικές ευαισθησίας και ήθους, αποτελεί άσχημη ανθρωπιάς και ψηλός αυλικός φρονήματος. Ένα μεγάλο ευχαριστώ απ' όλους μας.

Λάβαμε από τον ποιητή και συγγραφέα Ιωάννη Βλαχογιάννη τα τρία πρώτα εκδοθέντα βιβλία του - ποιητικές συλλογές, που έχουν τίτλο "Γλυκά κελαδισμάτα", "Ουράνιο τόξο" και "Η μεγάλη Σύνταξη των Θεών". Ο παραπάνω ποιητής είναι γαμπρός του συγχωριανού μας δασκάλου Ράδη Ράδη, όταν μεγαλύτερη κόρη του Αριάδνη, ζει πόνιμα στην Αθήνα και είναι συνδρομητής της εφημερίδας μας. Γεννήθηκε στην Αρχαία Φευκή Κορινθίας, σπουδάζει πολιτικές επιστήμες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών, μετεκπαιδεύτηκε σ' αρκετές χώρες του εξωτερικού σε θέματα Δημοσίας Διοίκησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Οργάνωσης και Προγραμματισμού, υπηρέτησε τριάντα χρόνια στο Υπουργείο Υγείας - Πρόνοιας και δίδασκε για πολλά χρόνια, σαν καθηγητής στο Γ.Σ. Λονδών και σ' άλλες ανώτερες σχολές. Παράλληλα ασχολήθηκε με την ποίηση και την συγγραφή. Τον ευχαριστούμε πολύ και περιμένουμε να μας στείλει και τα υπόλοιπα έργα που έχει προς έκδοση. Σ' επόμενο φύλλο θα δημοσιεύσουμε κριτική των έργων του από τον Ευάγγελο Λόζο Ιστορικό - Συγγραφέα.

3. Και μια τελευταία υπόδειξη. Την επόμενη ημέρα να συνεχίζεται ο εορτασμός μόνο στον ιερό τούτο τόπο. Τα πανηγύρια των γύρω χωριών μπορούν να εορταστούν και άλλη μέρα. Τελειώνοντας ζητώ συγγνώμη για τις υποδείξεις μου αυτές. Δεν θεωρώ τον εαυτό μου πολύ έξυπνο. Ο σεβασμός προς την Παναγιά με παραινέσει. Ας μη θυμόμαστε την Παναγιά την Τόσκειστίσσα μια φορά το χρόνο. Έχουμε ανάγκη την καθημερινή προστασία της κι' έχουμε υποχρέωση, την καθημερινή φροντίδα μας για το Ναό της.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΑΛΕΞΙΟΥ

ΕΠΙ-ΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Από παλιότερα ο Σύλλογός μας πρότεινε κι αρκετές φορές πέτυχε να πραγματοποιηθούν κοινές συνεδριάσεις όλων των φορέων του χωριού μας.

Ο σημερινός πρόεδρος της Κοινότητάς μας Γεώργιος Κατσούρας, απ' όταν ανέλαβε τα καθήκοντά του, υιοθέτησε, προέκτεινε και παγίωσε αυτές τις συναντήσεις σ' επίσημη βάση. Ετσι τρεις φορές τον χρόνο (Πάσχα - Δεκαπενταύγουστο - Χριστούγεννα) συνεδριάζουν στο Κοινοτικό Γραφείο Αχλαδέας και συζητούν όλα τα τρέχοντα ζητήματα του χωριού, το Κοινοτικό Συμβούλιο, η Εκκλησιαστική Επιτροπή, ο Αγροτικός Συνεταιρισμός, η Αδελφότητα Αθηνών, ο Σύλλογος Ιωαννίνων κι ο Σύλλογος Ελευσίνιας. Η τελευταία λοιπόν συνάντηση πραγματοποιήθηκε την 26-12-95, δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων. Εγινε καλή συζήτηση κι επικράτησε εποικοδομητικό πνεύμα. Ευχόμαστε δημιουργικά χρονιά σ' όλους.

Κυκλοφόρησε και σχεδόν εξαντλήθηκε το ημερολόγιο του Συλλόγου μας για το 1996. Πολιτιστική προσπάθεια, που έγινε για δύο βασικούς λόγους. Πρώτο για αποτύπωση και ενιαία προβολή των κυριότερων ιστορικών μνημείων του χωριού μας και δεύτερο για οικονομική ενίσχυση. Από τους περισσότερους, αλλά και επιστήμονες ακούστηκαν πολύ καλά λόγια, γι' αυτή την προσπάθεια. Βρέθηκαν όμως και κάποιοι κακόπιστοι (ευτυχώς ελάχιστοι), που έκαναν ατεκμηρίωτη, αρνητική και ερμητική κριτική, όσον αφορά τον χρόνο κυκλοφορίας του ημερολογίου. Κάποιοι δε το έσκισαν δημόσια. Δεν τον ακολουθούμε στον κατήφορό του. Δεν διάβασαν φαινεταιί ωστόσο τις ημερομηνίες. Διευκρινίζουμε λοιπόν ότι ο 18ος αιώνας αρχίζει από το 1701 μέχρι το 1799 και ο 14ος αρχίζει από το 1301 μέχρι το 1399. Κι "ο ναός νοιού"!!!

Δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε τις συχνές επισκέψεις που μας κάνει στο Γραφείο μας, ο συγχωριανός μας Δημήτριος Τράσσης. Είναι απ' εκείνους που συμπαράστανται ενεργά στον Σύλλογό μας, πάντα με τον καλό λόγο, την συγκριμένη άποψη και την ευκαρίστη διάθεση. Μας δίνει δύναμη το αδιάκοπο ενδιαφέρον του για τα προβλήματα του χωριού μας. Τον ευχαριστούμε πολύ και του ζητάμε να συνεχίσει την παρουσία του.

Επιστημαίνουμε την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας από τέσσερις συγχωριανούς μας, με τα ποσά των 100.000, 50.000 και 10.000 αντίστοιχα, οι οποίοι δεν θέλουν να δημοσιευθούν τα ονόματά τους στην εφημερίδα μας. Η ευγενική αυτή ενέργειά τους, δείκτης ευαισθησίας και ήθους, αποτελεί άσχημη ανθρωπιάς και ψηλός αυλικός φρονήματος. Ένα μεγάλο ευχαριστώ απ' όλους μας.

Λάβαμε από τον ποιητή και συγγραφέα Ιωάννη Βλαχογιάννη τα τρία πρώτα εκδοθέντα βιβλία του - ποιητικές συλλογές, που έχουν τίτλο "Γλυκά κελαδισμάτα", "Ουράνιο τόξο" και "Η μεγάλη Σύνταξη των Θεών". Ο παραπάνω ποιητής είναι γαμπρός του συγχωριανού μας δασκάλου Ράδη Ράδη, όταν μεγαλύτερη κόρη του Αριάδνη, ζει πόνιμα στην Αθήνα και είναι συνδρομητής της εφημερίδας μας. Γεννήθηκε στην Αρχαία Φευκή Κορινθίας, σπουδάζει πολιτικές επιστήμες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών, μετεκπαιδεύτηκε σ' αρκετές χώρες του εξωτερικού σε θέματα Δημοσίας Διοίκησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Οργάνωσης και Προγραμματισμού, υπηρέτησε τριάντα χρόνια στο Υπουργείο Υγείας - Πρόνοιας και δίδασκε για πολλά χρόνια, σαν καθηγητής στο Γ.Σ. Λονδών και σ' άλλες ανώτερες σχολές. Παράλληλα ασχολήθηκε με την ποίηση και την συγγραφή. Τον ευχαριστούμε πολύ και περιμένουμε να μας στείλει και τα υπόλοιπα έργα που έχει προς έκδοση. Σ' επόμενο φύλλο θα δημοσιεύσουμε κριτική των έργων του από τον Ευάγγελο Λόζο Ιστορικό - Συγγραφέα.

3. Και μια τελευταία υπόδειξη. Την επόμενη ημέρα να συνεχίζεται ο εορτασμός μόνο στον ιερό τούτο τόπο. Τα πανηγύρια των γύρω χωριών μπορούν να εορταστούν και άλλη μέρα. Τελειώνοντας ζητώ συγγνώμη για τις υποδείξεις μου αυτές. Δεν θεωρώ τον εαυτό μου πολύ έξυπνο. Ο σεβασμός προς την Παναγιά με παραινέσει. Ας μη θυμόμαστε την Παναγιά την Τόσκειστίσσα μια φορά το χρόνο. Έχουμε ανάγκη την καθημερινή προστασία της κι' έχουμε υποχρέωση, την καθημερινή φροντίδα μας για το Ναό της.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΑΛΕΞΙΟΥ

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΜΕΛΙΤΑΙΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Ο μελιταίος πυρετός (βρουκέλλωση) είναι μία από τις ζωοανθρωπονόσους, αρρώστιες δηλαδή που μπορούν να μεταδοθούν από τα ζώα στον άνθρωπο.

Στα ζώα -αιγοπρόβατα, αγελάδες- το μικρόβιο της βρουκέλλωσης προκαλεί αποβολές στο τέλος της εγκυμοσύνης.

Στον άνθρωπο προκαλεί πολυήμερο πυρετό που ανεβοκατεβαίνει πρωί - βράδυ και συνοδεύεται από ιδρώτα, μεγάλη σωματική εξάντληση, πόνο στις αρθρώσεις κ.λπ. Πρόκειται για μια σοβαρή ασθένεια.

Όσον αφορά τα αιγοπρόβατα και τις αγελάδες για την εκρίζωση της νόσου εφαρμόζονται ειδικά προγράμματα από τις Κτηνιατρικές Υπηρεσίες. Για την προφύλαξη του δε ο άνθρωπος από το μελιταίο πυρετό πρέπει να λαμβάνει τα εξής μέτρα:

- Να βράζει καλά το γάλα πριν το πιει. Το παστεριωμένο

όμως γάλα είναι υγιεινό και απαλλαγμένο κάθε μόλυνσης (δε χρειάζεται βράσιμο).

- Να μη τρώει φρέσκο τυρί φέτα και άλυτο νοπιδ βούτυρο, όταν αυτά δεν προέρχονται από παστεριωμένο γάλα.

- Το τυρί φέτα πρέπει να μένει στην άλλη δύο μήνες πριν αρχίσει να καταναλώνεται.

- Οι κτηνοτρόφοι πρέπει να αποφεύγουν να πίνουν με γυμνά χέρια απογινμένα έμβρυα, τα ύστερά τους, τα υγρά της γέννας, ακόμα και σε κανονικό τοκετό.

- Τα έμβρυα κ.λπ. πρέπει να θάβονται βαθιά ή να καίγονται μετά την αποβολή.

- Όταν ένα ζώο χρειάζεται βοήθεια για να γεννήσει, να φορούν πλαστικά γάντια (κουζίνας) πριν το βοηθήσουν.

- Η συνεργασία με τις Κτηνιατρικές Υπηρεσίες είναι απαραίτητη.

**Χ. ΚΑΡΑΠΕΤΣΙΟΥ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ**

ΔΙΧΜΗΡΑ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

μαστε αδιόφοροι και μας έχει διαποτίσει ο "ωχαδερφισμός". Μακριά από το σπίτι μου και δεν με νοιάζει τίποτε. Δυστυχώς αυτή είναι η σημερινή φιλοσοφία μας. Ξεχνάμε όμως ότι η φύση είναι σπίτι όλων μας. Κι αν δεν την προσέξουμε θα γευθούμε όλοι μας πόλη τ' αρνητικά αποτελέσματα. Ασχέτα αν φταίμε ή όχι.

Εύλογα όμως θα ρωτήσει κάποιος συμπατριώτης μας. Τι να κάνουν με τα σκουπίδια; Αφού οι Κοινοότητες δεν έχουν απορριμματοφόρα, δεν καθόρισαν σημεία υγιεινής ταφής των σκουπιδιών, δεν ενδιαφέρονται ενεργά για το ζήτημα, δεν, δεν... Η απάντησή είναι απλή. Μπορούμε να τα κάψουμε, με χίλιους δυο τρόπους. Παράλληλα μπορούμε να πείσουμε τους τοπικούς "άρχοντες" να ξυπνήσουν, να δουν το πρόβλημα κατάματα, να σκεφθούν και να δρομολογήσουν τις πράπουσες λύσεις.

Τα Συμβούλια Περιοχής έχουν τώρα αυξημένη ευθύνη για να αντιμετωπισθεί το ζήτημα. Οφείλουν να το εξετάσουν άμεσα και κατά προτεραιότητα.

Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι πρέπει να πιέσουν τις Κοινοότητες και να ευαισθητοποιήσουν τον κόσμο. Πρέπει το συντομότερο να δρομολογήσει περισυλλογή και υγιεινή ταφή των σκουπιδιών στην περιοχή μας.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε άλλο. Θα είμαστε άξιοι της τύχης μας. Με καλό δε συντονισμό, θα πρέπει να καθαρίσουμε και τα σημεία που σήμερα είναι γεμάτα σκουπίδια. ΜΠΟΡΟΥΜΕ!!!

ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

ΧΡΥΣΑΝΘΗ Ν. ΚΑΡΑΠΕΤΣΙΟΥ

ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ

ΕΜΒΟΛΙΑ- ΦΑΡΜΑΚΑ- ΖΩΟΤΡΟΦΕΣ

ΔΩΔΩΝΗΣ 151 ΤΗΛ. 47444 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ Ο Νεομάρτυρας Άγιος Γεώργιος ο εξ Ιωαννίνων ο Θαυματουργός

Εν πρώτοις, με την ευκαιρία που μιλάμε στο νέο χρόνο, εύχομαι από βάθος καρδιάς μου στο Διοικητικό Συμβούλιο του Λαογραφικού και Πολιτιστικού Συλλόγου της Κοινότητας Αχλαδέας και σ' όλους τους αναγνώστες τούτης της Εφημερίδας, να περάσουν μαζί με τις οικογένειές τους χαρούμενα κι ευτυχισμένα τον καινούριο χρόνο 1996. Επίσης με την ευκαιρία, που αυτόν τον μήνα γιορτάζουμε τη μνήμη του πολυτίμου μας Αγίου Γεωργίου, διάλεξα και το θέμα μου. Βεβαίως "δεν κοιτώ γλάνα...", Αλλά διαβάζοντας το Συναξάρι του Αγίου κι ένα βιβλίο του Δ. Σαλαμίτζα, που αναφέρεται στο βίο και το μαρτύριο του Αγίου, σταχυολόγησα τα κυριότερα στοιχεία και τα παραθέτω εδώ, απ' ενός για να τιμήσω την εκκοσμητική πεντηκοστή όδον (158) επέτειο του μαρτυρικού του θανάτου κι απ' ετέρου να "φρεσάρω" στις μνήμες τον αναγνωστή της Εφημερίδας τα γεγονότα της εποχής εκείνης.

Ο Νεομάρτυρας Άγιος Γεώργιος γεννήθηκε το 1808 στο χωριό Τσουόχλι (σημέρα Άγιος Γεώργιος) Γρεβενών από γονείς ευσεβείς, τον Κωνσταντίνου και τη Βασίλιν. Οι γονείς του Αγίου ήταν φτωχοί και δεν είχαν γράμματα τον Γεώργιο, αλλά τον ανέθεσαν με φόβο Θεού κι ευσεβεία. Ο Άγιος είχε και δυο αδελφούς, τον Αδελφό και τον Αδελφάκη, οι οποίοι τα χρόνια που ζούσαν, τον βοηθούσαν.

Σε ηλικία 8 χρόνων, ο Άγιος έμεινε ορφανός κι από τους δυο γονείς του κι έμεινε υπό την προστασία των αδελφών του.

Το 1825 σε ηλικία 17 ετών, όπως γράφει ο Σαλαμίτζας, ο Γεώργιος ήλθε στα Γιάννινα για δουλειά και τα πρώτα χρόνια άλλαξε πολλά αφεντικά (εργάδες), ώσπου το 1828 προσελήφθη, ως υπακόμος, από τον Αξιώματοχο Χατζή Αρδουλλά, έμπιστο του τότε Διοικητή Ιωαννίνων Εμίν Πασά.

Ο Αρδουλλάς, παρόλο που γνώριζε ότι ο Γεώργιος ήταν χριστιανός, τον συμπαθούσε και τον πρόσεξε, αλλά κι ο Γεώργιος ήταν ευχαριστημένος απ' αυτόν.

Ο Γεώργιος είχε γνωρίσει πολλούς χριστιανούς στα Γιάννινα, αλλά ξένους όπως ήταν, μακριά από το χωριό που γεννήθηκε, χωρίς συγγένεια, είχε απορροφηθεί, σχεδόν ολοκληρωτικά από το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζούσε. Όλοι τον νόμιζαν για Τούρκο και τον φώναζαν Χασάν.

Τα χρόνια περνούσαν και η κατάσταση αυτή καθόλου δεν τον ικανοποιούσε. Ο Άγιος άρχισε να νοσταλγεί το χωριό του, τους δικούς του και ζητούσε την ευκαιρία να φρονάξει με δύναμη δεν είμαι Τούρκος, αλλά χριστιανός και δεν με λένε Χασάν, αλλά Γεώργιο. Και την ευκαιρία αυτή του την έδωσε ο Θεός.

Γνωρίστηκε με μια ορφανή και φτωχή χριστιανική κοπέλα, την Ελένη που είχε και δυο αδελφάκια, τον Αλέξιο και τον Κωνσταντίνου, μικρότερα απ' αυτή και ζούσαν με μια θεία τους, τη Θεοφανώ.

Τον Οκτώβριο του 1836 ο Γεώργιος αρραβώνιασε την Ελένη και βέβαια το γεγονός δεν έγινε μυστικό, οπότε το Τουρκικό ιερατικό ενόχληθηκε, γιατί το Κοράκι τους απαγορεύει την αλληλεπίστιά και μάλιστα με ποιή

θανάτου. Τότε ένας χότζας που γνώριζε τον Γεώργιο και τον νόμιζε ως Τούρκο, πήγε στο Μεχκεζέ (Δικαστήριο) και κατάγγειλλε τον Γεώργιο ότι αλλοεπίστησε. Ο Δικαστής κάλεσε τον Γεώργιο για ανάκριση, αλλά ο Γεώργιος τον απάντησε ότι ποτέ δεν ήταν Τούρκος. Ημιον και είμαι χριστιανός και γι' αυτό αρραβώνιασα χριστιανή. Επειδή δε ο χότζας επέμενε ότι τον ξέρει για Τούρκο, τους παρέπεμψε και τους δυο στον Βεζίρη, τον Εμίν Πασά. Αλλά και σ' αυτόν ο Γεώργιος απάντησε θαρραλέα ότι είναι χριστιανός κι έκανε τον σημείο του Σταυρού. Ο Πασάς αφού πληροφορήθηκε κι από το αφεντικό του Γεωργίου, τον Αρδουλλά, ότι πράγματι ο Γεώργιος είναι χριστιανός τον άφησε ελεύθερο και ειδοποίησε τον Κατή να τον γράψει στον Κώδικα των χριστιανών.

Υστερα απ' αυτή την ταλαιπωρία ο Γεώργιος, με την προτροπή γνωστών του χριστιανών, επέστρεψε το γάμιο του, ο οποίος έγινε στις 24 Οκτωβρίου 1836.

Τον Ιανουάριο του 1837 ο Γεώργιος, με τη θέληση του ασελότησε τον Αρδουλλά στην Προσία της Μ. Ασίας, όπου εκείνος είχε ασελότησει τον Εμίν Πασά μετεπείθεντα εκεί. Στην Προσία ο Γεώργιος παρέμεινε 8 μήνες και με τη συνεργασία του Αρδουλλά, που ζούσε στα Γιάννινα, όπου πήγε τη σύζυγό του εγκατανοήσαν και σε λίγες μέρες γέννησε το γιό τους.

Ψάχνοντας για δουλειά ο Γεώργιος, προσελήφθη στην υπηρεσία του διορισθέντος Δημάρχου Φιλιατών, όπου έμεινε περί τους δυο μήνες και κατά μήνα Δεκέμβριο του 1837 επανήλθε στα Γιάννινα. Στις 7 Ιανουαρίου 1838 έγιναν τα βαπτιστά του γιού του, που έλαβε το όνομα Ιωάννη. Ο Γεώργιος πολύ χάρηκε για τη βάπτισή του παιδιού του. Όμως από εκείνη την ημέρα, φαινόταν καθαρά ότι, κάτι είχε αλλάξει στις συνήθειες του Γεωργίου (μάλλον θα είχε προκαταλάβει τον, μετά 10 μέρες, μαρτυρικό του θάνατο).

Στις 12 Ιανουαρίου ζήτησε και φρόσε το καλά του σούχα κι αφού βγήκε μέχρι την εξώπορτα, γύρισε πάλι, έριξε ένα ασυνήθιστο και περίεργο βλέμμα στη γυναίκα και το παιδί του (δεν τους ξαναείδε πλέον) και βγήκε προς την αγορά του Πλάτανου. Όμως εκεί τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν πάλι στο Δικαστήριο.

Γιατί τον είχε καταγγείλει για δεύτερη φορά ο τριστατάρατος εκείνος χότζας, που μισούσε πολύ τον Γεώργιο. Εκεί τον περίμενε ο Καπής Μπουλουζματσης, που γνώριζε την υπόθεση, γιατί ο ίδιος, πριν από τρεις μήνες, είχε ανακρίνει τον Γεώργιο και το έφερε βαρέως, γιατί ο Εμίν Πασάς τον είχε αθωώσει. Υστερα, λοιπόν, από μια σύντομη ανάκριση έστειλε τον Γεώργιο στη φυλακή.

Την άλλη μέρα άρχισε πλέον η δίκη του Γεωργίου. Βεβαίως ο Γεώργιος, όπως ήταν κι εξ φύσεως, ολιγόλογος απαντούσε: "Κάμετε ό,τι θέλετε, εγώ χριστιανός γεννήθηκα, χριστιανός θα πεθάνω". Και τον οδήγησαν πάλι στη φυλακή, σε ιδιαιτέρως κρύο, όπου άρχισαν τα βασανιστήρια. Τον χτυπούσαν αλύπητα, τον βάσανε

αγκάθια κι αγκίδες στα νύχια και το βράδυ τον ξάπλωναν στο χώμα, τον δέσαν σφιχτά τα πόδια και στο στήθος τον βάλλαν ένα μαρμαρο βάρους 50 οκάδων. Αλλά η πίστη του Γεωργίου προς το Χριστό και τη Θεοτόκο, ήταν τόσο βαθιά, που δεν αισθάνθηκε τίποτε. Το πρωί δε που τον ρώτησαν σχετικά δύο άλλοι χριστιανοί, που ήταν στη φυλακή για άλλες αιτίες, τους απάντησε ότι κοιμήθηκε σαν να ήταν μέσα σε μαλακά παπλώματα.

Άλλες δύο φορές τον πήγαν στο Δικαστήριο όπου όλοι οι δικαστές, τότε με κολακίες και ταξίματα και τότε με απειλές θανάτου, τον παρακαλούσαν και τον πείσαν ν' ασπασθεί τον Μωαμεθανισμό. Αλλά ο Άγιος δεν έδινε χαμιά σημασία στα όσα αυτοί έλεγαν. Τελικά στις 15 του ίδιου μήνα εξεδόσαν την απόφαση που ήταν "θάνατος δι' αγχόνης". Ο Γεώργιος ατάραχος άκουσε την απόφαση και με φωνή ανακούφισης είπε: "Αδός σοι ο Θεός που με αξιώνει να πεθάνω για το όνομά του".

Μετά δυο ημέρες, στις 17 Ιανουαρίου 1838 ημέρα Δευτέρα και ώρα 9 το πρωί, οδήγησαν τον Γεώργιο στη θέση "Κουρμανιού", όπου είχαν σημειώνουν πρόχειρη αγκώνα. Αφού τον έλκυσαν τα χέρια, ήσαν και γυμνός ανέβηκε στο πατάρι της αγκόνης και φώναξε προς τους εκεί συγκεντρωμένους χριστιανούς: "Αδελφοί μου χριστιανοί συγχωρήσαί μες". Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια του Αγίου και οι δήμιοι το πέρασαν τη θηλιά της τριχιάς στο λαιμό και τον απαγχόνισαν.

Τρεις μέρες και τρεις νύχτες έμεινε το σώμα του Αγίου στην αγκώνα κι εκεί έγινε το θαύμα από μέρους του Θεού. Ουράνιο φως κατέβηκε κάθε βράδυ κι εφώτιζε το οχρό πρόσωπο του Αγίου. Οι χριστιανοί ζήτησαν και πήραν το σώμα του Αγίου και το ενταφίασαν κοντά στην Εκκλησία της Μητρόπολης. Όσοι χριστιανοί πήραν, τότε, κοιμήματα από τα εσώρουχα του Αγίου και την τριχιά που τον καίεσαν, είδαν μεγάλες θεραπευτικές ωφέλειες. Τυφλοί ανέβλεπαν, αλικοί μίλησαν και παράλυτοι περπάτησαν. Αλλά κι αργότερα και σήμερα και στους αιώνες, όσοι προστρέχουν με πίστη προς τον Άγιο, ο καθένας, κατά την πίστη του, λαμβάνει την ίαση και την υγεία.

Η ανακρίση του Νεομάρτυρα Γεωργίου σε Άγιο, έγινε στις 19 Σεπτεμβρίου του 1839 με υπόμνημα του Πατριάρχη Κων/πόλεως Γεωργίου, συνοπτικού φέρονό με από άλλους 10 Αρχιερείς, ύστερα από αναφορά του τότε Μητροπολίτη Ιωαννίνων Ιωαννιζού, συνοδευμένης και με βιογραφία του Αγίου, στην οποία αναφέρονται και μερικά από τα θαύματά του, υπογραφωμένης από τους τότε δύο Επισκόπους, τρεις Ιερείς και 17 προσκίτους των Ιωαννίνων.

Τέλος, η Ανακομιδή των Τιμίων Λειψάνων του Αγίου έγινε τη νύχτα της 25ης προς την 26η Οκτωβρίου του 1971 κι ως γνωστό, βρίσκονται στον ομώνυμο του Αγίου Ιερό Ναό του στην Πλατεία Πάσης.

**Παπα - ΚΩΣΤΑΣ
ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ
Συναξιστής Γιάννινα**

ΠΕΝΘΗ ΣΤΑ ΤΣΕΡΙΤΣΑΝΑ ΤΟ 1995

Ενέα φορές κτύπησε "λυπητερά", φέτος, η καμπίνα του Αγ. Νικόλα, για να πληροφορήσει για ισάριθμους θανάτους συγχωριανών μας και να μας θυθίσουν όλους σε βαρύ πένθος. Αυτοί που μας έφυγαν είναι οι παρακάτω:

1) Αγγέλη Βασιλική του Γεωργίου ετών 90. Μια γυναίκα με το χαμόγελο στα χείλη και την "καλή κουβέντα" στο στόμα. Πάντα συμφωνούσε μ' ό,τι έλεγε, "έτσι είναι", πάντα η ευχή "να είσαι καλά" και πάντα μια "κοκόσια" στην "τσέπη" ή ένα τσίπουρο στο στήθος... Στο καλό κυρά Βασιλική και είμαι σίγουρος ότι τέτοιοι άνθρωποι πάνε κατ' ευθείαν στον παράδεισο. Εμάς, όμως, που ζούμε εδώ στην καθημερινή κόλαση θα μας λείψει πολύ.

2) Δεύτερο κτύπημα: Ο Μιλτιάδης Βακάλης του Γρηγ. μας έφυγε απότομα στα 52 χρόνια.

Ακάματος δουλετής, υποδειγματικός σύζυγος, οικογενειάρχης, στοργικός πατέρας "άφησε πίσω του συνεχιστές, τρεις δασκάλους, όσα και τα παιδιά του" λάτρης του χωριού, αγαπούσε και τον αγαπούσαν όλοι. Ας είναι ελαφρύ το χάμα της Αττικής Γης που τον σκέπασε.

3) Μας έφυγε κι ο Μπάμπης - Γούσιος. (Γεώργιος Μπέλλος). Γνωστός όχι μόνο στο χωριό και την γύρω περιοχή αλλά και στο Κολωνάκι. Και ποιος Λακκιώτης δεν πέρασε από εκεί. Και ποιος δεν χάρηκε τα καλαμπόκια του, την καλωσύνη του, τη σωστή κουβέντα, το γλυκό λόγο. Μεγάλο το κενό. Αισθητή η απουσία!

4) Σαρκικός ήταν ο θάνατος της κόρης του Αριστείδη και Αφροδίτης Πούλια. Μεγάλο το κτύπημα και δεν μπορούμε να πούμε σ' αυτούς τίποτε άλλο παρά, ο Θεός που τόσο πολύ λατρεύουν, να τους παρηγορήσει. Στο δε αγγόνι τους Αριστείδη, ότι τον αγαπάμε και θέλουμε να μας αγαπάει.

5) Κι άλλος κεραυνός: Η προεβυτέρα μας Γεωργία Βακάλη σύζυγος του Πανα - Μιχάλη έφυγε κι αυτή ξαφνικά στα 86 χρόνια. Μια ευτυχισμένη Μητέρα που άφησε πίσω της μια σπάνη "φοιλή", παιδιά καταξιασμένα και γαλουχημένα με τα νόματα της Χριστιανότητας.

Συγκινητικός ο αποχωρισμός του Παππα - Μιχάλη με τη σύζυγό του, Μας ράγισε την καρδιά.

6) Αλλά μας έφυγε και η αρχοντογυναίκα, η Κυρά Ρίνα, σύζυγος του Νικόλαου Καραμήτη - κι αυτή στα 83 χρόνια. Αδελφή του Παπα - Νικό - από Γεωργιανούς, αγαπητή το χαρακτήρα και προπαντός τα παιδιά του άνδρα της και αγαπήθηκε πολύ απ' όλους. Την πληγωσε πολύ ο ξαφνικός θάνατος του Γρηγόρη και την έστειλε πρόωρα στον τάφο.

7) Έφυγε κι ο Ξήρο - Δήμος, ο άλλοτε αρχισέλιγκας, αλλά στα στενά του, ας μην τον κρίνουμε εμείς. "Πας αποθανών δεδικαίωται".

8) Και δυο αγαθές γυναίκες ακόμη του χωριού μας που ζούσαν στο Μούρτο, απεβίωσαν πρόσφατα.

α) Η Αγαθή Δάλλα του Σπυρίδωνα, κι αυτή στα 83 χρόνια άφησε την ψυχή της στο Μούρτο κοντά στα αγαπημένα της παιδιά κι αγγόνια.

β) Και η Σεβαστή Φουσέκη το γένος Νικ. Γκόλα μας έφυγε από το μάτιο τούτο κόσμο και κηδεύτηκε στο Μούρτο κοντά στο παιδί της, τον αξεσαστο Νικόλα. Αδελφή της Παππα - Μιχάλη τους χάθηκαν κι οι δυο μέσα σε 40 ημέρες.

Σε όλους τους συγγενείς και οικείους των παραπάνω ευχόμεθα την εξ' ύψους παρηγορία.

ΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ - ΤΣΙΤΖΗΣ

Τηλ. Οικίας 48285 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Αρεση εξυπηρέτηση

ΟΥΖΕΡΙ "ΣΕΡΓΙΑΝΙ"

ΔΩΔΩΝΗΣ 79

ΤΗΛ.: 46877 - ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΧΑΡΤΙΚΑ - ΣΧΟΛΙΚΑ - ΕΝΤΥΠΑ

ΓΝΩΜΩΝ

ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΑ - ΕΙΔΗ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΖΟΥΡΝΑΣ

ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑ 56α - ΤΗΛ. 74309 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Τεχνητή αναπνοή σε περίπτωση πνιγμού ή ασφυξίας

Γράφει η Ολγα Αχ. Τσαρπέλα, φοιτήτρια Πανεπιστημίου Ρώμης

Δεν είναι λίγα τα θανατηφόρα αποτελέσματα από πνιγμό ή από ασφυξία σε ανθρώπους μέσα σε ένα χρόνο. Οι άνθρωποι αυτοί θα μπορούσαν να σωθούν εάν τύχαινε να είναι κοντά τους έστω και ένα άτομο, χωρίς διάκριση γέννησης ή νέος, άνδρας ή γυναίκα, αρκεί να ξέρει "τεχνητή αναπνοή", να μη χάσει την ψυχραιμία του και να ενεργήσει πολύ γρήγορα. Ο άνθρωπος ζει χωρίς αναπνοή 5 ως 6 λεπτά της ώρας.

Δυστυχώς πολύ λίγοι άνθρωποι ξέρουν να προσφέρουν "τεχνητή αναπνοή" σε έναν συνάνθρωπό τους σε στιγμές επείγουσας ανάγκης. Η "τεχνητή αναπνοή" είναι απλή και μπορείς με αυτή να σώσεις τη ζωή ενός συνανθρώπου σου που βρίσκεται δίπλα στα πόδια σου. Και αν συμβεί ο "τραυματισμός" ως τον ονομάσουμε, να είναι συγγενής σου, τότε γίνεται μια τραγωδία μπροστά στα μάτια σου.

Πρώτος υπεύθυνος που δεν γνωρίζουν οι άνθρωποι "τεχνητή αναπνοή" είναι το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Τα βοηθήματα, στις οποίες εντάσσεται και η τεχνητή αναπνοή, αφού τα ιδιωτικά μέσα έχουν μπει μέσα στη ζωή μας.

Ασφυξία έχουμε όταν ένα άτομο "τραυματίζεται" δεν μπορεί να αναπνεύσει. Η ασφυξία είναι αποτέλεσμα πνιγμού. Ο πνιγμός μπορεί να προκληθεί από πολλές αιτίες, όπως λχ. όταν η γλώσσα γυρίσει προς τα πίσω και φράξει τον λάρυγγα, όταν πίνουμε νερό, όταν έχουμε γαστρορραγία, εμετό ή καταπιούμε ένα σκληρό αντικείμενο, που φράζει το φάρυγγα και άλλες πολλές περιπτώσεις.

Ο άνθρωπος που έχει πάθει πνιγμό φαίνεται από το πρόσωπό του που είναι μελανιασμένο, από τις κόρες των οφθαλμών του που έχουν μεγαλώσει και όταν έχει χάσει τις αισθήσεις του.

Πως θα κάνουμε τεχνητή αναπνοή σε ένα άτομο, που δεν μπορεί να αναπνεύσει, για να τον σώσουμε τη ζωή του. Σε περίπτωση που έχει γυρίσει η γλώσσα πίσω:

Πρώτον. Ξαπλώνουμε ανάσκελα τον τραυματία και γονατίζουμε πλάι στο κεφάλι του. Όχι πίσω από το κεφάλι του. Δεύτερον. Του πιάνουμε το σαγόνι από κάτω και με το μεγάλο δάχτυλο κρατάμε το σαγόνι ανοιχτό. Με το άλλο χέρι τυλίγουμε το κεφάλι του τραυματία προς τα πίσω όσο γίνεται. Κατ' αυτόν τον τρόπο αν η γλώσσα του τραυματία έχει γυρίσει πίσω, θα επανέλθει στη φυσιολογική θέση της και ο τραυματίας θα αναπνεύσει φυσιολογικά.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό.

Το κράτος, μετά οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και άλλοι υπεισμενομικοί φορείς κατά ένα ποσοστό. Το κράτος

Οι καύμοι της ξενητείας

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Τα λίγα τούτα λόγια αποτελούν ίσως τον πρόλογο για το παρακάτω δημοτικό Ηπειρώτικο τραγούδι του Ξενη-
τευτή.

Ε.Κ.

Τώρα είναι Μάης κι άνοιξη, τώρα είν' το καλοκαίρι
τώρα κι η γης στολίζεται στ' ανθί και στο λουλούδι
τώρα κι ο Κώστας βούλεται στην ξενητεία να πάει.
Νύχτα σελώνει τ' άλογο, νύχτα το καλιβώνει
βάνει τα πέταλα χρυσά και τα καρφιά ασημένια.
Κι η Κώσταινα, που το φεγγε με πράσινη λαμπάδα
του' λεγε με παράπονο με μάτια δακρυομένα:

- Εσύ μου φεύγεις, Κώστα μου, κι εμένα που μ' αφήνεις;
- Σ' αφήνω εδώ στη μάνα μου κι εδώ στην αδερφή μου,
κι εδώ στην εξαδέρφη μου την αρραβωνιασμένη
- Φωτιά να φάει τη μάνα σου, φλόγα την αδερφή σου
κι αυτήν την εξαδέρφη σου πανούκλα να θερίσει.

Σαν έφυγεν ο Κωνσταντής, την Κώσταινα χωρίζουν,
της δίνουν πέντε πρόβατα, της δίνουν πέντε γίδια,
κι η πεθερά η αντίχρηστη τη διώχνει και της λέει:

- Εκεί ψηλά στο βέρβερο, μην πάς και τα βοσκήσεις
και κει στα πεύκα τα ψηλά μην πας και τα σταλίσεις,
κι εκεί στην ακροποταμιά μην πας και τα ποτίσεις.
Και κείνη πήρε ανάποδα της πεθεράς τα λόγια,
στο βέρβερο τα βόσκησε, τα στάλισε στα πεύκα
και μεσ' στην ακροποταμιά τα πότισε η καημένη,
και χίλιασαν και μίλιασαν και γιόμισαν οι κάμποι
κι η Κώσταινα τα φύλαγε στα όρη και στους κάμπους,
κι έβαλεν άξιους πιστικούς και τ' ακριβοβοσκούνε.
Πέρασαν χρόνια, πέρασαν ως δέκα πέντε χρόνια,
κι ο Κωνσταντής εδιάβηκε στον κάμπο καβαλάρης:
- Καλή σου μέρα, πιστικέ. - Καλώς τον το διαβάτη.
- Τίνος είναι τα πρόβατα; τίνος είναι τα γίδια,
και τίνος τα μαντρόκυλα που μοιάζουν σα χαρόνια;
- Της αστραπής και της βροντής, του Κώστα του χαμέ-
νου.

- Πές μου, να ζήσεις, πιστικέ κι η Κώσταινα που να
ναι;

- Πέρα στη ράχη την ψηλή, που' ναι ένας μαύρος πύρ-
ρος.

Κι η Κώσταινα η μορφονιά, του Κωνσταντή η γυναίκα
τα άρματά του μάλωνε και τα μικρολογούσε:

- Του Κωνσταντή μου άρματα, περήφανα, ασημένια,
ας μπόραγα να σας φόραγα στη λυγερή μου μέση,
να πήγαινα να σκότωνα του Κωνσταντή τη μάνα,
απόστειλε τον Κωνσταντή στα έρημα τα ξένα,
για να χαθεί στην ξενητεία, κι εμένα να μ' αφήσει.
Βιτσιά βαρεί το μαύρο του, στη μάνα του και πάει,
κι από κοντά τη χαιρετά, ωσάν παιδί της που ήταν:
- Καλή σου μέρα, μάνα μου - Καλώς το το παιδί μου.
- Μάνα μου, που' ναι η Κώσταινα, η δόλια μου η γυναί-
κα;

- Εκείνη γιέ μου, απέθανε εδώ και τόσα χρόνια.
- Για δείξε μου το μνήμα της, να πάω να τηνε κλάψω,
να κάψω νεκρολίβανο για το μνημόσυνό της.
- Εκείνο γιέ μου, χόρτιασε, κανένας δεν το ξέρει.
- Κι αν είναι, μάνα, ζωντανή, τι θέλεις να σου κάνω;
- Αν είναι, γιέ μου, ζωντανή, κόψε μου το κεφάλι.
Βιτσιά βαρεί στο μαύρο του, στον κάμπο κατεβαίνει
κι ανάμεσα στους πιστικούς την Κώσταινά του βρί-
σκει,

κι η Κώσταινα τον γνώριεν από τη λεβεντιά του
και διάταξε τους πιστικούς, που στέκονταν μπροστά
της:

- Σφάξτε δεκαπέντε αρνιά και δώδεκα κριάρια,
φέрте μας και γλυκό κρασί από το μοναστήρι.
Αυτός εδώ είν' ο Κωνσταντής, ο άντρας μου ο χαμένος.

Αγνωστες σελίδες της ιστορίας μας

Τόσο η παράδοση όσο και
τα γραπτά στοιχεία αποτε-
λούν ιστορία και λαογραφία
για έναν τόπο, για έναν λαό.

Στο Αρχαιοφυλάκειο Λευ-
κάδος διατηρήθηκε ειδικός
φάκελος με επιστολή από
τους Σουλιώτες προς τον Αρ-
μοστή του νησιού. Κρίνομε
σκόπιμο να δημοσιεύσουμε
μια επιστολή του 1794 και
που την υπογράφουν οι δυό
μεγάλοι του Σουλίου Γεώργιος
Μπότσαρης και Λάμπρος Τζα-
βέλλας.

Για να προϊδεάσουμε τον
αναγνώστη σας λέμε ότι πρό-
κειται για χρήματα που κά-
ποιος Θανάσης πήρε και που
δεν τα επέστρεψε στους Σου-
λιώτες κατέφυγε δε στη Λευ-
κάδα για άσυλο. Στην επιστο-
λή αυτή που την ακολουθούν
κι άλλες και που άλλη είχε

προηγηθεί φαίνεται ο τρόπος
που παρακαλούν το σέβας
που προσφέρουν αλλά και τη
μπέσα που είναι όρκος δυνα-
τός.

Η φράση "... εμείς εδώ έτζι
τάχομε, έτζι τάχει ο τόπος
μας..." επεκράτησε μέχρι την
απελευθέρωση και πλέον. Το
έθος νόμος απαράβατος.

Ενδοξότατε και πολυχρονε-
μένε Στραζορδινάριε της
Αγίας Μαύρας δουλικώς σε
προσκυνούμε.

1794 Ιουλίου 12

Με το παρόν μας ερχόμε-
στε να σε προσκυνήσουμε και
δεύτερα να σου φανερώσουμε
δια τούτα τα παιδιά, όπου εί-
χαμιν στείλει αυτού τις απε-
ρασμένες δια τάσπρα οπού
τους θέλει ο Θανάσης Χρυσί-
κός. Η Ενδοξότη σας εχαλέ-
ψεται μαρτυρία: και σε ετού-
τα τάσπρα το ξέρομε όλο το
βιλαγέτι μας οπού τους τα
θέλει και εμείς είμαστε διά

μαρτυρία οπού τους τα θέλει,
στο λαιμό μας τα παίρνομε
εμείς εις ετούτον τον κόσμο
και σε κείνον με τον όρκο μας
και με τον αφορεσμόν μας,
όπως τα θέλει με την αλή-
θειαν. Και οι ομολογίες δεν
δείχνουν, λες η ενδοξότη σου.
Εμείς εδώ έτζι τάχομε, έτζι
τάχει ο τόπος μας και έτζι τα
φτιάνομε ούλοι. Και μην αρ-
κουμαίνεστε τον αυτού Θανά-
σην, διατί αυτός έχει πιάκει τις
ψευτιές και να μην ήτανε τέ-
τοιος αυτός, δεν το κανε με
την απιστία να μας έπαιρνε τά-
σπρα. Και σόχομε ριτζά μεγά-
λο, ετούτην την δουλειά την
θέλομε από την Ενδοξότη σου
να μας την μπιτίσεις με την
αλήθεια μας, όχι τζερεμέ τίπο-
τας. Ωστόσο δεν χρειάζονται
περισσότερα. Άλλον μην έχο-
ντας και μένομεν ες τες προ-
σταγές σου πάντα δούλοι σου
ταπεινοί Σουλιώτες.

Γεώργιος Μπότσαρης
Λάμπρο Τζαβέλας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Ο Σύλλογος Ελάφου, το Δ.Σ.
και τα μέλη του πιστεύουν στη
σωτηρία του ανθρώπου, στη
βοήθεια του συνάνθρωπου.

Ιδρυσαν ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑ-
ΤΟΣ στο Γεν. Νοσοκομείο ΧΑ-
ΤΖΗΚΩΣΤΑ. Η Φ συχαίρει τα
μέλη του Δ.Σ. για την πρωτο-
βουλία αυτή.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΑ

Α.Ε.Ι.

Ο Νικόλαος Στράτης του Βα-
σιλείου από τα Δερβίζιανα πέ-
τυχε στη σχολή παραιτήτων
επαγγελματιών στη Λάρισα.
Καλή φοίτηση Νικολάκη και
καλό πτυχίο.

ΔΩΡΕΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Η κα Βασιλική χήρα Αθανα-
σίου Κίτση και τα παιδιά της
Δήμητρα και Σοφοκλής Γαλάνη
δώρισαν στον Ι.Ν. Αγίου
Κοσμά Αχλαδέας ποσό
250.000 (διακοσίων πενήντα
χιλιάδων) δραχμών στη μνήμη
του αείμνηστου δασκάλου
Αθανασίου ΚΙΤΣΗ. Με τα χρή-
ματα αυτά επιστρώθηκε μέρος
της αυλής του ναού (πλακό-
στρωση). Οι εργασίες συνεχι-
ζονται.

ΘΑΝΑΤΟΣ

Απεβίωσε σε ηλικία 92 ετών
η Αγγελική Σ. Ζήκου την ημέρα
του Αγίου Σπυρίδωνος. Η κη-
δεία της έγινε στο Μοναστήρι
της Παναγιάς. Συλλυπητήρια
στα παιδιά της και τους συγγе-
νείς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Αγαπητέ φίλε συγχωριανέ Σπύρο Μαρκόπουλε

Με μεγάλη συγκίνηση διάβασα τα πρώτα λόγια στο
νέο βιβλίο σου, που έλαβα αυτές τις μέρες. Ο πρόλο-
γος και τα κείμενα που ακολουθούν είναι μια ωραία ερ-
γασία, ένα αφιέρωμα στο Γρηγόρη Τζέκο (Ζήκο), ένα
μνημόσυνο γι αυτόν και τους προγόνους μας οι οποίοι
συνέβαλλαν στην εξαγορά του χωριού μας.

Ολόψυχα σε συχαίρω και εύχομαι να ακολουθήσουν
κι άλλες εκδόσεις για το καλό του τόπου μας.

Ιωάννινα 21-8-95

Με εκτίμηση φιλικά
ΔΗΜ. ΤΡΑΣΣΗΣ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω αναγνώστες λαβάμε τις
συνδρομές τους και τους ευχαριστούμε θερμά:

Τοίτσιος Χρήστος 1000
Ζήσης Γιάννος 2000
Βασδέκης Αθανάσιος 1000
Τράσσης Δημήτρ. 4000
Σιούλας Ιωάννης 2000
Αρκαδόπουλος 5000
Ζυγούρης Γεώργιος 1500
Σπύρου Γεώργιος 1000
Νικολαΐδου - Σιούλα Αλέκα 5000
Τάσσης Δημήτριος Σωτ. 20.000
Μάρκου Ναπολέον 1000
Ρίζος Θεόδωρος 4000
Τσόγκας Λάμπρος 3000
Παπαϊωάννου Γρηγόριος 2000
Μπέσης Κων / νος 1000
Παππάς Γεώργιος 1000
Κολιάκης Βασίλης 1000
Κολιάκης Γεώργιος 1000
Μαρκόπουλος Σπύρος 50.000
Ράδης Στέφανος 50.000
Ιωάννης Αρχιμανδρίτης 1000

A-SPORT

Γυμναστήριο - Αθλητικά είδη

ΡΗΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Γυμναστής

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 28 ΑΝΑΤΟΛΗ